

Sygn. akt II CSK 280/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa [...] Bank [...] Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.
przeciwko J. O.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 5 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 741/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwana wniosła skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołała się na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Przede wszystkim należy zauważyć, że z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że te dwie podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jeżeli dotyczą tej samej kwestii prawnej, wzajemnie się wykluczają, ponieważ co do kwestii problematycznej nie można zarzucać sądowi *meriti* oczywiście nieprawidłowego rozpatrzenia sprawy. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Nawet jeśli skarżący ma wątpliwości co do stanowiska zajętego przez Sąd Apelacyjny, to może z nimi polemizować wyłącznie w ramach uzasadnienia podstaw kasacyjnych - w szczególności lektura zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi tego, aby w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożono lub zastosowano prawo. Istotne zagadnienie prawne, w ocenie skarżącego, dotyczy tego, czy za zobowiązanie rzeczowe współnika, jeśli dotyczy ono składnika majątku spółki cywilnej, współnicy odpowiadają solidarnie i w konsekwencji, czy występuje po ich stronie współuczestnictwo konieczne. Problem współuczestnictwa koniecznego współników spółki cywilnej rzeczywiście budził wątpliwości, ale został już trafnie wyjaśniony w orzecznictwie Sądu Najwyższego, z którego wynika, że takie współuczestnictwo nie zachodzi, bo z solidarnego charakteru odpowiedzialności wynika, że wierzyciel może żądać zaspokojenia swojego roszczenia w całości tylko od jednego ze współników, a więc nie musi ich wszystkich pozywać. Nie budzi też wątpliwości odpowiedzialność współnika spółki cywilnej za dług współnika co do wniesionych do spółki praw rzeczowych (własność, użytkowanie wieczyste) obciążonych hipoteką. Ponieważ spółka cywilna nie ma podmiotowości prawnej, więc takie „wniesienie wkładu” stanowi zawarcie umowy cywilnoprawnej między współnikami, na mocy której

wspólnicy stają się współuprawnieni do składników majątkowych konstytuujących majątek spółki. Z perspektywy wierzyciela hipotecznego sytuacja ta nie różni się od zbycia prawa obciążonego hipoteką na rzecz osoby trzeciej - oczywiście nie wyłącza to w żaden sposób prawa takiego wierzyciela do żądania zaspokojenia z tej nieruchomości w granicach przysługujących mu hipotek. Jeśli zatem nieruchomość staje się składnikiem majątku spółki cywilnej, to wierzyciel hipoteczny, chcąc się z niej zaspokoić, powinien, tak jak w tej sprawie, wystąpić przeciwko jednemu, kilku, lub wszystkim wspólnikom (wedle wyboru) o zapłatę z ograniczeniem egzekucji do tych nieruchomości. Kwestia ta wątpliwości jureidycznych nie budzi, a skarżący nie wskazał na tym tle w skardze kasacyjnej żadnych rozbieżności w poglądach judykatury czy doktryny.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.